

НЕОФИТЪ РИЛСКИ

Неофитъ Рилски—пръвъ учитель на българската нова речь, — ти пръсна мрака предъ очитъ, и свѣтна близу и далечъ!

Като следъ черна нощъ се съмна отъ твоя подвигъ тъй великъ! — И сякашъ чудна пъсень звѣнна, пробуди роба-мжченикъ.

Народътъ страдаше въ несрета, въ окови тежки бѣ тогазъ, — на него служи ти съ просвѣта до сетния си земенъ часъ.

Правдивъ защитникъ и писатель, творецъ на първия словаръ, —

на унизениитъ си братя — обичанъ, търсенъ бѣ другарь.

Ума, сърдцето си поднесе на своя родъ, презъ робски дни, и славата ти се разнесе дори въвъ чуждитъ страни.

Избраникъ честенъ, благороденъ, способенъ, скроменъ и прочутъ, и ти видѣ животъ свободенъ, вкуси плода на дълъгъ трудъ!

А днесъ, срѣдъ Рилската обителъ, въ земята, дето си роденъ, въ леса, подъ клонитъ превити, почива твоятъ прахъ свещенъ!

Ненчо Савовъ